

ARS NOVA

15. ročník festivalu

14. 11. 2017 | Dom umenia

19.00 – Jozef Puchala: Literárno-hudobný večer básnika a televízneho redaktora spojený s prezentáciou umeleckých diel Helmuta Bistiku

15. 11. 2017 | Dom umenia

18.00 – Stretnutie s hudbou: „Z DEPOZITU NA PÓDIUM“

15. 11. 2017 | Dom umenia

18.00 – Sprístupnenie výstavy: „Skladateľ Jozef GREŠÁK – život a dielo“

15. 11. 2017 | Dom umenia

19.00 – Symfonický koncert: „NEDOCENENÍ“ MAJSTRI

21. 11. 2017 | Dom umenia

18.00 – Komorný koncert: Koncert študentov Konzervatória Košice: MLADÁ KRV

23. 11. 2017 | Kasárne/ Kulturpark

18.00 – Vernisáž výstavy „IMPULZY a PULZÁCIE 85“
z tvorby akademického maliara Štefana Bubána

23. 11. 2017 | Konzervatórium, Timonova ul.

18.00 – Komorný koncert: TRIO MARCIPIO

27. 11. 2017 | Dom umenia

17.00 – Komorný koncert: SKUPINA URBAN HUDÁK

14. 11. 2017 | Dom umenia

19.00 – JOZEF PUCHALA:

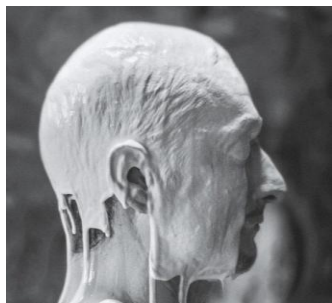
Literárno-hudobný večer básnika a televízneho redaktora

V programe zaznejú básne J. Puchalu z jeho zbierok Všetko, čo chýba, Trinásťhlavý vlak a Krajina Kaina, ako aj hudba súčasných mladých skladateľov košického konzervatória. Literárno-hudobný večer je spojený s prezentáciou umeleckých diel Helmuta Bistiku.

Jozef Puchala (1965) je nielen básnik, ale aj dlhoročný televízny dramaturg, redaktor, režisér, tiež aj literárny vedec a vysokoškolský pedagóg, ktorý sa na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach venuje semiotike i televíznej tvorbe. Je viacnásobným laureátom významných slovenských literárnych súťaží (Literárny Zvolen, Wolkrova Polianka, Literárny Kežmarok...). Poéziu a recenzie publikoval v Literárnom týždenníku, Slovenských pohľadoch, Knižnej revue i v Dotykoch, takisto v Slovenskom rozhlase i v Slovenskej televízii. V roku 1992 ho za súbor básní pre deti ocenil Literárny fond. Debutoval v roku 1995 zbierkou básní Všetko, čo chýba, za ktorú získal Prémiiu Ceny Ivana Kraska za knižný debut roka 1995. Jeho druhá zbierka básní Trinásťhlavý vlak (2015) bola ocenená Literárnym fondom. V roku 2011 získal prestížne medzinárodné ocenenie v súťaži televízií krajín Vyšehradskej štvorky Vyšehradská pečat' – bolo to prvé miesto v kategórii publicistika za reláciu Necelebrity. V tomto roku publikoval svoju tretiu zbierku Krajina Kaina.

– *Hana Bonková*

Helmut Bistika (1963) sa venuje maľbe, soche, grafike, knižnej ilustrácii a tvorbe umeleckých objektov. Realizuje kreatívne workshopy a pracuje s hendikepovanými a chorými deťmi. Je členom medzinárodných výtvarných združení European Artists e.v., Nemecko (2002), Neue Milben, Rakúsko (2005) a spolku C+S, Slovensko (2012). Zúčastnil sa mnohých medzinárodných workshopov a výtvarných sympózií (Slovensko, Maďarsko, Poľsko, Nemecko, Rakúsko, Belgicko, Fínsko, Egypt, Španielsko a i.). Realizoval 19 samostatných výstav a množstvo výtvarných projektov nielen na Slovensku (Košice, Snina, Poprad, Bratislava, Medzev), ale aj v Prahe, vo Viedni, Weimare, či Budapešti.

– *Hana Bonková*

Peter Himič (1969) - dramaturg, prekladateľ, pedagóg a dabingový herec. Je absolventom Filozofickej fakulty UPJŠ v Prešove, kde dodnes vyučuje na Katedre estetiky a vied o umení. Počas štúdií začal hrať v známom študentskom divadle vedenom Karolom Horákom a v tom čase patril k jedným z najlepších recitátorov v oblasti umeleckého prednesu poézie, hosťoval aj v prešovskom Divadle J. Záborského. Po krátkom pôsobení v štúdiu Slovenského rozhlasu v Košiciach, sa v roku 1999 stal riaditeľom Štátneho divadla v Košiciach.

– *Hana Bonková*

15. 11. 2017 | Dom umenia

18.00 - Stretnutie s hudbou: „Z DEPOZITU NA PÓDIUM“

O hudbe a živote skladateľa budú rozprávať hostiteľ Karol Petróczi, dirigent Marián Lejava, klavirista Ladislav Fančovič a muzikologička Silvia Fecsková.

15. 11. 2017 | Dom umenia

18.00 - sprístupnenie výstavy:

„Skladateľ Jozef GREŠÁK – život a dielo“

15. 11. 2017 | Dom umenia

19.00 – Symfonický koncert: „NEDOCENENÍ“ MAJSTRI

Štátna filharmónia Košice, Marián Lejava, *dirigent*

Linda Ballová, *soprán*

Ladislav Fančovič, *klavír*

Jozef Grešák (1907 – 1987)

Zuzanka Hraškovie, monodráma pre hlasy a orchester (arr. B. Režucha, interpretačné zmeny M. Lejava)

Prelúdium

Príbeh Zuzanky

Postlúdium

Jozef Grešák

Koncert pre klavír a orchester (arr. B. Režucha)

Lento con gran espressione

Allegro moderato

Allegro con fuoco

Grave misterioso

prestávka

Valentin Silvestrov (1891 – 1953)

Symfónia č. 8

I. *Andantino, att.*

II. *Moderato, Allegro, Maestoso, att.*

III. *„Intermezzo“ Andantino, att.*

IV. *Andante, Allegro assai, Allegretto, Andante, att.*

V. *Moderato, Allegro vivace, att*

VI. *(bez striktného označenia tempa)*

Marián Lejava (1976) je absolventom VŠMU v Bratislave (skladba a dirigovanie). Doktorandské štúdium absolvoval u Prof. Vladimíra Bokesa. Od roku 2000 pravidelne uvádza súčasnú hudbu s poprednými domácimi súborami (OPERA APERTA Ensemble, VENI Ensemble, Musica Aeterna, SOOZVUK ensemble, Melos Ethos Ensemble, VENI ACADEMI). Marián Lejava sa zúčastnil medzinárodných skladateľských a dirigentských kurzov, kde spolupracoval s K. Huberom, T. Murailom, P. Eötvösom a Zs. Nagyom. V rokoch 2003 a 2004 bol asistentom dirigenta Zsolta Nagya. Je autorom viacerých vokálnych a inštrumentálnych skladieb pre orchester, zbor a sólové nástroje. Ako dirigent pravidelne hosťuje v Slovenskom národnom divadle v Bratislave, Slovenskej filharmónii, Štátnej filharmónii Košice a Štátnom divadle Košice. V rokoch 2007-2014 viedol operné štúdio VŠMU v Bratislave, kde pedagogicky pôsobí dodnes. Na objednávku Štátneho divadla Košice v rokoch 2015-2016 skomponoval hudobné divadlo v 5 scénach s prológom a epilógom pod názvom Bohom milovaný, op. 21. Nahral viac ako 15 CD titulov a za svoju skladateľskú a dirigentskú činnosť získal niekoľko ocenení doma i v zahraničí. – *Hana Bonková*

Linda Ballová (1981) súbežne so štúdiom jazykov na evanjelickom lýceu študovala spev u R. Boescha vo Viedni, neskôr na Konzervatóriu a VŠMU v Bratislave. V prvom ročníku VŠMU debutovala v úlohe Siebela (Gounodova opera Faust) v ŠD Košice, súčasne sa predstavila v Národnom divadle moravsko-sliezskom v Ostrave ako Dryáda v Ariadne na Naxe R. Straussa, neskôr tiež ako Siebel vo Faustovi a ako Cherubin vo Figarovej svadbe. V Opere SND v Bratislave spievala Fiodora v Musorgského opere Boris Godunov. Zásadným obratom v jej kariére bola zmena hlasového odboru - z mezosopránu na soprán. Správnosť tohto kroku potvrdzuje jej obsadenie do roly Milady v Smetanovej opere Dalibor, s ktorou zaznamenala veľký úspech na festivale Smetanova Litomyšl a neskôr aj v Národnom divadle moravsko-sliezskom v Ostrave, kde od roku 2010 pravidelne hosťuje. S vynikajúcim ohlasom tu stvárnila Mařenku v Predanej neveste. V roku 2010 vystúpila na koncerte Slovenskej filharmónie – Pocta Zlatíci Livorovej. Ďalšou úlohou, ktorou Linda Ballová obohatila zoznam postáv, bola Donna Anna v Mozartovej opere Don Giovanni; na koncertnom pódiu si repertoár rozšírila opäť v Slovenskej filharmónii Beethovenovou Omšou C dur, op. 86. V sezóne 2012/13 vyhrala konkurz v Theater Aachen na hlavnú úlohu v Dvořákovskej opere Rusalka -

u divákov aj u kritiky zožala taký úspech, že jej bola ponúknutá úloha Jenúfy (sezóna 2014/15). V roku 2015 sa v Opere SND s mimoriadnym úspechom zhostila hlavnej postavy v inscenácii Janáčkovho diela Vec Makropulos pod režijným vedením P. Konwitschného. V belgickom Alden Biezen účinkuje ako Donna Anna v Mozartovej opere Don Giovanni.

– *Hana Bonková*

Klavirista **Ladislav Fančovič** (1980) študoval na Akadémii múzických umení v Prahe v triede Prof. Mariána Lapšanského, v rokoch 2000-2002 na Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni u Prof. Wolfganga Watzingera a v rokoch 2000-2005 na Vysoké škole múzických umení v Bratislave v triede Prof. Mariána Lapšanského, kde svoje doktorandské štúdium ukončil v roku 2010. Viackrát sa stal finalistom a laureátom domácich a medzinárodných súťaží (Medzinárodná klavírna súťaž F. Chopina v Mariánskych Láznach, Medzinárodná súťaž E. Nyíregyháziho v Krakove, Medzinárodná súťaž J. N. Hummela...). Pravidelne vystupuje ako sólista s mnohými slovenskými a českými orchestrami. Popri sólistickej činnosti je vyhľadávaným komorným hráčom a stálym členom zoskupení Hugo Kauder Trio, Faces Piano Trio a Berger Trio. Po pôsobení v orchestri Bratislava Hot Serenaders založil v roku 2011 komorný súbor Fats Jazz Band a v roku 2014 saxofónové kvarteto Saxophone Syncopators. Okrem koncertov na Slovensku a v Čechách účinkoval na významných festivaloch vo väčšine európskych krajín, Malajzii, USA a na Cypre.

– *Hana Bonková*

Štátna filharmónia Košice (ŠfK) bola založená v roku 1968 ako druhý profesionálny symfonický orchester koncertného typu na Slovensku. Prvý koncert novovzniknutého telesa sa uskutočnil v apríli 1969 pod vedením vtedajšieho šéfdirigenta Bystríka Režuchu. ŠfK v krátkom čase dosiahla uznanie odborníkov i verejnosti a stala sa jedným z popredných reprezentantov slovenského interpretačného umenia doma i v zahraničí. Orchester ŠfK koncertoval na významných medzinárodných hudobných festivaloch a v dôležitých kultúrnych centrách (Viedeň, Salzburg, Berlín, Budapešť, Praha, Antverpy, Lisabon, Barcelona, Atény, Remeš, Hong-Kong, Luxemburg, New York...). V roku 1994 ŠfK absolvovala mesačné turné po USA, kde sa predstavila ako prvý slovenský symfonický orchester na americkom kontinente. Filharmónia počas svojej histórie zaznamenala významné úspechy na koncertných pódiami nielen európskych krajín, ale aj v Severnej Amerike a v Ázii. Na prelome rokov 2014/2015 absolvovala prvýkrát vo svojej histórii turné v Čínskej ľudovej republike, ktoré po mimoriadnom úspechu zopakovala aj v rokoch 2016/2017. Štátna filharmónia Košice prezentuje svoje umenie okrem aktívnej koncertnej činnosti aj prostredníctvom nahrávok pre rozhlasové, televízne a gramofónové spoločnosti (160 CD). Nahrávky pre vydavateľstvá Naxos, Marco Polo predstavujú často unikáty – premiérové nahrávky ojedinele uvádzaných diel (L. Spohr, J. Raff, A. Rubinstein, W. Furtwängler, E. Waldteufel, F. von Suppé). Orchester spolupracoval s mnohými svetoznámymi umelcami, akými sú I. Oistrach, G. Kremer, G. Feidman, I. Moravec, J. Suk, L. Pavarotti, P. Domingo, D. Fischer-Dieskau, J. Fischer, S. Kopčák, P. Mikuláš, V. Fedotov, V. Gergiev, E. Gruberová, E. Chačaturjan, N. Rachlin, T. Sanderling, A. Rahbari, T. Strugala,

J. Bělohávek, L. Pešek, V. Smetáček, L. Rajter, L. Slovák, O. Lenárd, A. Wit atď.. Repertoárové spektrum orchestra obsahuje všetky frekventované diela od baroka po hudbu 21. storočia. Štátna filharmónia Košice je ako jediný orchester na Slovensku hlavným organizátorom dvoch medzinárodných festivalov – Košická hudobná jar a Medzinárodný organový festival Ivana Sokola a je spoluorganizátorom festivalu ARS NOVA. Počnúc sezónou 2008/2009 je na poste šéfdirigenta Štátnej filharmónie Košice dirigent Zbyněk Müller. Od sezóny 2014/2015 je hlavným hosťujúcim dirigentom filharmónie Leoš Svárovský.

V kontexte slovenskej hudby zastáva **Josef Grešák** zvláštne, priam výnimočné postavenie. Rodák z Bardejova je postavou kontrastov a tvrdého boja o miesto medzi uznávanými slovenskými skladateľmi. Tvorivý duch, spútaný nie akademickými konvenciami, ale láskou k rodnému kraju, vyústil do mimoriadne originálneho a novátorského kompozičného prístupu v tzv. bunkách. Najcennejšími devízami Grešákovej hudobnej reči sú sviežosť a pôvodnosť kompozičných myšlienok, originálny prístup k východoslovenskému folklóru a neoblomná nástojčivosť, s ktorou realizuje svoj autorský plán.

V tragickom príbehu o polosirote *Zuzanke Hraškovie* (1973) zachytáva Pavol Országh-Hviezdoslav originálnym básnickým jazykom posledné, dramatické chvíle života týraného dieťaťa. Grešák tento príbeh podľa vlastných slov posúva do širších spoločenských súvislostí: „Tu nešlo iba o Zuzanku, ktorú macocha dohnala až k smrti. Mne išlo o deti, ktoré dnes trpia vo svete hladom, vojnami, ktoré ako Zuzanka trpia bez viny, iba preto, že žijú. Na tieto malé, trpiace bytosti treba myslieť. Skončili sa roky nadľudského utrpenia. Ale koľko ho vo svete ešte zostalo?“. Príbeh Zuzanky, rámcovaný Prelúdiom a Postlúdiom skladateľ obsadil piatimi účinkujúcimi, no zároveň ho koncipoval tak, že vokálne party môže reprodukovať jediná interpretka. Macocha, Zuzanka, Otec, Totčička a komentátor predstavujú päť základných, silne diferencovaných náladových plôch vyžadujúcich si viac než len brilantný spevácky prejav. Inštrumentácia diela je striedma a nadmieru priezračná, nesnaží sa o samoučelné novátorstvo, ale dôsledne sleduje významovú líniu textu. Prirodzene je teda výrazové ťažisko vložené do vokálneho partu, ktorého vrchol predstavuje mimoriadne sugestívne stvárnenie tzv. „antiuspávanky“ kedy Zuzanka zobúda svoju mamičku.

Hlboké vnútorné myšlienky Grešák pretavil aj do štvorčasťového *Koncertu pre klavír*, v ktorom sa zamýšľa nad problémami súčasného človeka zmietaného v boji najrozmanitejších živlov a strachu o existenciu ľudskej kultúry. Koncert bol napísaný v roku 1965. Z akademického hľadiska možno mať k dielu určité výhrady, nemožno mu však uprieť závažnosť tém a snahu o ich adekvátne vyjadrenie modernými kompozičnými postupmi. Grešák, ako pohotový klavirista, koncipoval sólový part s neobyvklou technickou náročnosťou, ktorá spočíva v jeho vlastnom systéme hrania. „*Grešák hral na klavíri veľmi zvláštnym spôsobom – používal kolísavý pohyb dlane, prsty rúk zapájali minimálne. Pôsobil dojmom šťastného chlapca, ktorý sa dostane ku klavíru. Aj preto je hudobný prejav jeho Klavírneho koncertu od prvej noty po poslednú hlboko úprimný. Nesleduje melodickú líniu, často sa pohráva s náhodnými zhlukmi tónov, jeho rytmus je rudimentárny. Koncert má neobvykle štyri časti, záverečné finále pripomína skôr improvizáciu, než záver skladby.*“, hovorí Karol Petrčík.

– Mariana Lechmanová

Meno ukrajinského skladateľa **Valentina Silvestrova** sa v posledných rokoch častejšie spomínalo v súvislosti so spoločensko-politickým dianím na Ukrajine a s jeho rozhodnutím bojovať za svoju krajinu hudobnými prostriedkami (spomeňme len diela ako Modlitba za Ukrajinu, Majdan-Requiem či zborový cyklus Majdan 2014). V rezonancii týchto udalostí sa v máji 2015 uskutočnila v Kyjeve aj premiéra jeho *Symfónie č. 8*, Ukrajinský národný symfonický orchester dirigoval Volodymyr Sirenko. Na symfónii však skladateľ pracoval už od roku 2012, nemožno ju teda priamo považovať

za skladateľské vyjadrenie k situácii na Ukrajine. K skomponovaniu symfónie sa Silvestrov vrátil po 10 rokoch od predchádzajúcej 7. symfónie, no je zaujímavé, že podobný časový odstup v minulosti oddeľoval vznik všetkých jeho symfónií s výnimkou prvých troch, ktoré vznikli krátko po sebe v priebehu 60. rokov, teda ešte v skladateľovom „dodekafonickom“ resp. „avantgardnom“ období. V 70. rokoch, po skladateľovom vylúčení zo Zväzu sovietskych skladateľov, došlo uňho, po tvorivom odmlčaní sa, k zásadnému štýlovému obratu. Podobne ako viacerí skladatelia z východného bloku (Arvo Pärt, Gija Kančeli a i.), aj on začal hľadať inšpiračné zdroje v hudbe minulých storočí. Za sebe najvladnejší si napokon vybral neskororomantický „mahlerovský“ hudobný idióm. Samotný Silvestrov o svojich ďalších tvorivých obdobiach hovorí ako období „metaforického“ štýlu (1974 – 1989), kam spadá 4. symfónia (1976) a predovšetkým jeho známa 5. symfónia (1982). Obdobie po roku 1990 nazýva hľadaním predstavy „metahudby“ a „univerzálneho štýlu“ – sem patrí jeho gigantická 6. symfónia (1995). Po roku 2000 sa už koncentruje predovšetkým na malé, rôznorodé nástrojové obsadenia a na zborovú tvorbu a cappella. Pri počúvaní Silvestrovej 8. symfónie, ktorej šesť častí plynie približne 35 minút bez prerušenia, nás môže sprevádzať jeho známy výrok: „*Nepíšem novú hudbu. Moja hudba je odpoveďou – ozvenou toho, čo už existuje.*“

– Juraj Bubnáš

21. 11. 2017 | Dom umenia

17.00 – Komorný koncert:

Koncert študentov Konzervatória Košice – MLADÁ KRV

venovaný pamiatke violistky a hudobnej pedagogičky Very Lipatovej (+ 22. 10. 2017, Košice)

Kateryna Shapran (1997)

Alfa a omega pre štvorročný klavír (**premiéra**)

Kateryna Shapran, Balázs Fazekaš, *klavír*

Oliver Palko (1999)

Kúsok pre sláčikové kvarteto č. 1 (**premiéra**)

Mario Balogh, *1. husle* | Terézia Mušutová, *2. husle*
Peter Čizmár, *viola* | Patrik Zastko, *violončelo*

Kateryna Shapran

Spomienka na domov (**premiéra**)

Kateryna Shapran, *klavír* | Ľudmila Szatványiová, *violončelo*

Balázs Fazekaš (1999)

Valse sentimentale (**premiéra**)

Kateryna Shapran, *klavír* | Ľudmila Szatványiová, *violončelo*
Bencze Fazekaš, *husle*

Peter Duchnický(1986)

Impresia I.

Impresia II.

Eduard Kostelník, *klavír*

Kateryna Shapran
Fantázia (premiéra)

Balázs Fazekaš, *klavír*

Peter Duchnický
Music to the End of Time (premiéra)

Júlia Urdová, *viola* | Peter Duchnický, *klavír*

Kateryna Shapran
Valčík piatich pre sláčikové kvinteto (premiéra)

Bencze Fazekaš, *1. husle* | Eduard Plachetka, *2. husle*
Mariusz Danel, *viola* | Ľudmila Szatványiová, *violončelo*
Adolf Plachetka, *kontrabas*

Peter Duchnický - hudbe sa začal venovať na ZUŠ A. Cígera v Kežmarku, kde získal prvenstvá nielen na klavírných súťažiach, ale aj na súťažiach mladých skladateľov. Je držiteľom Ceny ministerstva školstva SR za reprezentáciu našej republiky v zahraničí. V rokoch 2002-2006 pokračoval v štúdiu na košickom konzervatóriu v odboroch skladba (J. Podprocký), hry na klavíri (J. Debreová) a hry na flaute (G. Hübnerová). Aj túto školu reprezentoval na viacerých súťažiach, kde získal popredné umiestnenia – na Súťaži študentov konzervatórií SR obsadil dvakrát 2. miesto v I. a II. kategórii (hra na klavíri), 2. miesto v I. kategórii (hra na flaute) a dvakrát 1. miesto v I. a II. kategórii (skladba). Počas konzervatóriálnych štúdií sa zúčastnil majstrovských kurzov kompozície na Univerzite Mozarteum v rakúskom Salzburgu. V rokoch 2006–2011 pokračoval v štúdiu na Hudobnej a tanečnej fakulte VŠMU v Bratislave na Katedre skladby a dirigovania v triede J. Iršaja. V tomto období sa zúčastnil projektu Haydn The Progressive na Haydnovom konzervatóriu v Eisenstadte. V roku 2009 mu vyšlo DVD v produkčnom dome Azyl so skladbou Sorela pre sláčikové kvarteto, elektroniku a fotografie. Spolupracoval so Štátnou filharmóniou Košice, Košickým kvartetom, Muchovým kvartetom, Stadlerovým kvartetom, ansámblom Asynchrónie, Spectrum ansámblom atď. Jeho diela zazneli na festivaloch Nová slovenská hudba, Melos Ethos, ISCM – Slovenská sekcia, Musikfest Salzburg, ARS NOVA, Orfeus, Melos-Éthos a iných. Pôsobí ako skladateľ, aranžér, korepetítor, komorný hráč. Pedagogicky pôsobil na ZUŠ J. Kresánka v Bratislave, Konzervatóriu J. Adamoviča v Košiciach a na ZUŠ v Poprade a Bratislave (Rači).
– Júlia Bukovinská

Balázs Fazekás - na klavíri začal hrať ako sedemročný. V roku 2013 začal chodiť na prípravné štúdium k Judite Debreovej na Konzervatórium v Košiciach (v súčasnosti je študentom 4. ročníka). Zúčastnil sa majstrovských kurzov A. Vlasákovej, I. Kahánka, T. Vásáryho a ďalších. V priebehu konzervatoriálnych štúdií získal popredné ocenenia na domácich i medzinárodných klavírnych súťažiach napr. Cenu Hudobného fondu na Medzinárodnej klavírnej súťaži Petra Toperczera (Košice, 2013), stal sa laureátom súťaže „VII. stretnutie mladých klaviristov Župy Nógrád“ (Salgótarján, Maďarsko, 2014), 3. miesto v 4. kategórii, Cenu primátora mesta Košice, Cenu medzinárodnej organizácie EMCY a Cenu spoločnosti Petrof na Medzinárodnej klavírnej súťaži Petra Toperczera (Košice, 2015) atď. V kompozícii je autodiaktom. *Sentimental waltz* je skladba písaná pre klavírne trio v neskororomantickom štýle, ale s prvkami hudby 20. storočia. Ide o hlboké precítenia človeka v rôznych etapách jeho života. Raz je to utrpenie, raz neskutočné šťastie, raz je to sklamanie, inokedy zase nádej. – autor

Oliver Palko - hudbe sa začal venovať už v detstve – hra na klavíri na ZUŠ na Jantárovej ulici. Prvé kompozičné pokusy zaznamenal vo svojich desiatich rokoch. V súčasnosti je študentom 3. ročníka na košickom konzervatóriu v odbore skladba v triede N. Bodnára. Prvým podnetom k napísaniu skladby *Kúsok pre sláčikové kvarteto* bola autorova klavírna improvizácia v cis mol, pri ktorej bol najdôležitejší neustály tok hudby s výraznou rytmizáciou a prelínaním hlasov. Druhým inšpiračným zdrojom bolo pre neho samotné zoskupenie sláčikového kvarteta a možnosti, ktoré tento súbor poskytuje. „Inšpiruje ma predovšetkým tým, že v rámci jednej farby sláčikových nástrojov sa môžem pohybovať v širokom rozsahu a využívať rôzne polohy týchto nástrojov. To mi umožňuje využiť rôzne kompozičné možnosti, akými sú napr. imitácia cez celý rozsah sláčikových nástrojov (kde jeden nástroj nadväzuje na druhý), kontrast medzi kantilénou a figuračným sprievodom, zmena polohy prinášajúcej nový charakter, kombinatorika rôznych prvkov v jednotlivých líniách sláčikových nástrojov a dialóg...“ – autor.

Kateryna Shapran - navštevovala ZUŠ v rodnom Užhorode v odboroch hra na klavíri, organe, skladba a výtvarná výchova. V školskom roku 2013/14 sa stala študentkou košického konzervatória v organovej triede E. Dzemjanovej. Svojimi skladbami sa už predstavila v rámci festivalov Hudobné rezonancie a ARS NOVA. V súčasnosti

je študentkou 5. ročníka v odbore hra na klavíri (V. Sam-borská) a štúdiu kompozície sa venuje pod dohľadom N. Bodnára. „*Valčík piatich - Videli ste niekoho tancovať valčík na 5 dôb? Dokonca sláčikové kvinteto? Že je tomožné dokazuje táto skladba - je to boj nášho srdca a hlavy, nášho rozumu a vôle, našej minulosti a budúcnosti... Kto zvíťazí sa nedozvieme ani na konci skladby... Spomienka na domov - Slovo „dom“ tvoria len tri písmená, ale je to najteplejšie slovo, ktoré vás zohrieva aj v tých najhorších životných situáciách. S týmto pocitom vznikala skladba, ktorá je nostalgickou spomienkou na domov, ktorý má každý z nás hoci by bol kdekoľvek na svete. Fantázia pre klavír sa zrodila vďaka jednému človeku, ktorý vniesol do môjho života veľa zmyslu, nádeje a podpory. Preto aj samotná hudba má charakter búrlivého prežívania. Alfa a Omega pre štyri ruky - skladba poukazuje na večný konflikt medzi dvoma osobnosťami, ktoré žijú v nás. Dobro - zlo, chaos - harmónia, muž - žena. Skladba patrí do cyklu štvorročných tancov.*“ – autorka

Mario Balogh (2001) - hre na husliach sa venoval na ZUŠ M. Hemerkovej v Košiciach pod vedením Jany Lattákovej, u ktorej pokračuje v štúdiu aj na košickom konzervatóriu (2. ročník).

Peter Čizmár (1997) sa sprvu hudobne vzdelával v odbore hra na husliach na Základnej umeleckej škole v Lipanoch. V štúdiách pokračoval na Konzervatóriu v Košiciach, a to v hre na viole u Very Lipatovej. V súčasnosti je v absolventskom ročníku v triede Natálie Borosh. V priebehu štúdia sa zúčastnil celoslovenskej súťaže v odbore sláčikové kvarteto. V roku 2016 bol aktívnym hráčom v European Music Campus Orchestra v rakúskom Grafenegg.

Mariusz Danel (1988) študoval hru na viole na Janáčkovom konzervatóriu v Ostrave. V súčasnosti je členom orchestra Opery Štátneho divadla Košice a vyučuje hru na husliach.

Bencze Fazekaš (1994) sa s husľami dostal do kontaktu na ZUŠ vo Filákovke; v štúdiách neskôr pokračoval na Konzervatóriu v Košiciach u Štefana Demetera, kde sa zároveň venoval i komornej hre v triede Milana Červenáka. V súčasnosti je poslucháčom 3. ročníka VŠMU v Bratislave u Alexandra Jabloka. Počas štúdií sa zúčastnil rôznych súťaží i majstrovských kurzov, napr. u Györgya Lakatosa ml., Alexandra Schonerta, Zs. Szabó Máriu, či Igora Karšku. V roku 2012 bol členom Svetového mládežníckeho orchestra Zoltána Kodály. Aktívne pôsobí ako sólový, ale najmä ako komorný a orchestrálny hráč, tak na Slovensku ako aj v zahraničí. Je členom orchestra Štátneho divadla v Košiciach.

Eduard Kostelník (1995) na ZUŠ v Levoči sa venoval hre na klavíri a na organe. Hru na týchto nástrojoch študoval v rokoch 2011-2017 na košickom konzervatóriu (organ – Emília Dzemjanová, klavír – Naďa Demeterová). V priebehu štúdií sa zúčastnil viacerých súťaží (napr. v roku 2015 sa umiestnil na 3. mieste v hre na organe na Súťaži študentov konzervatórií SR). Už v roku 2015 sa pod pedagogickým dohľadom Jána Drietomského začal venovať dirigovaniu. Po absolutoriu konzervatória (v odbore hra na organe) pokračuje na konzervatóriu v štúdiu zborového dirigovania (J. Drietomský) a hre na klavíri (v triede J. Katinovej-Šingerovej).

Terézia Mušutová (1999) absolvovala Základnú umeleckú školu v Spišskej novej Vsi. V tomto školskom roku je študentkou 4. Ročníka v husľovej triede Petra Sklenku. Je členkou viacerých komorných zoskupení, s ktorými sa zúčastnila celoslovenských súťaží.

Adolf Plachetka (1992) - hru na kontrabase začal študovať na košickom konzervatóriu u Jozefa Bikára. Počas štúdia sa zúčastňoval celoslovenských aj medzinárodných súťaží ako aj majstrovských kurzov. Krátky čas študoval aj na Akadémii umení v Banskej Bystrici u Jána Krigovského. V súčasnosti je členom ŠFK v skupine kontrabasov.

Eduard Plachetka (1992) od roku 2007 študoval hru na husliach na Konzervatóriu v Košiciach v triede. J. Bikára, ml.. Počas štúdia absolvoval niekoľko majstrovských kurzov a zúčastnil sa viacerých celoštátnych súťaží. Po stredoškolskom štúdiu pokračoval v štúdiu na Akadémii umení v Banskej Bystrici v triede Milana Paľu. Od roku 2011 je členom skupiny prvých huslí v Štátnom divadle Košice.

Ľudmila Szatványiová (1991) sa začala učiť hrať na violončele ako 7-ročná. V štúdiu hudby pokračovala až po maturite na gymnáziu, a to v triede Milana Červenáka na košickom konzervatóriu. Počas štúdia bola členkou niekoľkých komorných súborov, ako klavírne trio, sláčikové trio a sláčikové kvarteto, s ktorým sa v roku 2014 zúčastnila na Súťaži študentov konzervatórií SR v komornej hre. V roku 2015 získala na tej istej súťaži v odbore violončelo 2. miesto vo svojej kategórii. Absolvovala Majstrovské kurzy v Dolnom Kubíne u Jána Slávika a konzultačné hodiny v Prahe a vo Weimare. V súčasnosti je v 5. ročníku košického konzervatória v triede M. Červenáka.

Júlia Urdová (1983) študovala hru na viole na Konzervatóriu v Košiciach a na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. V rokoch 2008 až 2014 bola členkou violovej skupiny Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu. Je členkou vokálno-inštrumentálneho súboru Františkánska schóla Bratislava, zameraného na slovenskú hudbu 18. storočia, ďalej súboru Schola Minor, zaoberajúceho sa interpretáciou gregoriánskeho chorálu a je taktiež členkou Kempelen Biomatic Orchestra

a účinkuje v jeho inscenácii – v hudobnej klauniáde Bartók a Drevený princ. V súčasnosti študuje hru na viole na Musik und Kunst Privatuniversität der Stadt Wien v triede Gertrud Weinmeister.

Patrik Zastko (2000) pochádza zo Zvolena, na violončele hrá už od svojich štyroch rokov. V súčasnosti je študentom 2. ročníka košického konzervatória v triede Milana Červenáka. Na celoslovenskej súťaži Talenty pre Slovensko sa umiestnil v zlatom pásme a na Súťaži študentov konzervatórií SR sa ako člen sláčikového kvarteta umiestnil na 3. mieste. Je členom Slovenského mládežníckeho orchestra, telesa ktoré sa nedávne zapojilo do federácie európskych mládežníckych orchestrov.

– *Júlia Bukovinská*

23. 11. 2017 | Galéria Alfa, Kasárne/ Kulturpark **18.00 Vernisáž výstavy: „IMPULZY a PULZÁCIE 85“** **z tvorby akademického maliara Štefana Bubána**

Rozsiahlym výberom z maliarskej tvorby sa v Galérii Alfa v Kasárňach/ Kulturparku predstaví Štefan Bubán. Výstava je doposiaľ jednou z najväčších retrospektív umelcovej tvorby. Na pozadí desiatok olejov, akrylových maliieb a kombinovaných techník, zostavených do ucelenej maliarskej kolekcie, prináša reprezentatívnu sondu do diapazónu umelcovej tvorivej práce.

Akademický maliar **Štefan Bubán** (1932), ktorý sa tohto roku dožíva významného jubilea - 85 rokov - patrí k významným osobnostiam zastupujúcich starú avantgardu konca dvadsiateho storočia. Je členom Umeleckej besedy slovenskej, výtvarnej skupiny Giuseppe de Nittis v Taliansku a Societe d'Ártes vo Francúzsku. Svoje diela vystavoval na prestížnom Jesennom salóne v Paríži v rokoch 2004, 2006, 2007, 2008, 2009 a na vyše 340 samostatných i kolektívnych výstavách doma i v zahraničí (Taliansko, Kuba, Cyprus, Rusko, Senegal, Japonsko, Španielsko, Anglicko, Turecko a i.). Od roku 2008 má stálu expozíciu v budove Rady Európskej únie v Bruseli.

Výstava bude otvorená do 11. 2. 2018.

23. 11. 2017 | Konzervatórium, Timonova ul. **18.00 - Komorný koncert: TRIO MARCIPIO**

TRIO MARCIPIO

Lenka Novosedlíková, *marimba, vibrafón* | Júlia Novosedlíková, *klavír*
Juraj Helcmanovský ml., *cimbal*

Jacob Druckman (1928 – 1996)

Reflection on the Nature of Water (I. II.) pre marimbu

Lenka Novosedlíková (1989)

Study of Banality IV. pre marimbu, cimbal a klavír

Igor Iachimciuc (1968)

Suita concertata pre cimbal

Keiko Abe (1937)

Ancient Vase pre marimbu

Antonio Pincho Vargas (1951)

Holderlinos para piano: *motto 2, 2. Ligeti Mio, motto 3, 3. Liszt in Bellagio, 4. Coral*

Matej Sloboda (1988)

O.IIIb – Skelet pre marimbu, cimbal a klavír

Juraj Vajó (1970)

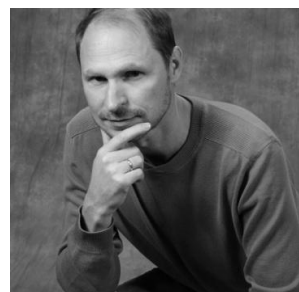
Kánon pre marimbu, cimbal a klavír

Japonská skladateľka a marimbistka **Keiko Abe** vyštudovala na vysokej škole v Tokiu hudobnú výchovu. Svoju pozíciu svetovej marimbistky rozvinula vďaka vzácnej kombinácii tvorivej sily, svojskej citlivosti a virtuóznej techniky. Pravidelne koncertuje po celom svete ako sólová hráčka, či na komorných koncertoch. Skladba *Ancient Vase* (1986) (*Starodávna váza*) je sólovou skladbou pre marimbu z roku 1986 a patrí medzi ďalšie sólové kusy z autorkinej kolekcie v tomto období.

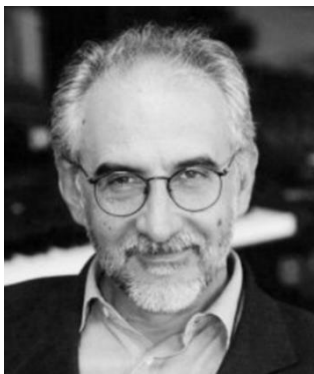
Jacob Druckman - americký skladateľ pochádzajúci z Filadelfie, je absolventom Juilliard School. V rokoch 1949-1950 študoval s Aaronom Coplandom v Tanglewoode a neskôr pokračoval v štúdiu na École Normale de Musique v Paríži. V roku 1972 získal Pulitzerovu cenu za svoju prvú veľkú orchestrálnu tvorbu *Windows*. Druckmanov cyklus *Reflections on the Nature of Water* (1986) je poctou Claudovi Debussymu, ktorého inšpirovali Prelúdiá mladého skladateľa. Bola to Monetova maľba „Reflections on Water“, ktorá inšpirovala Debussyho „Reflections In the Water“ z *Images, Book One* z roku 1905. Druckman rovnako farbí hudobný text pre poslucháča tým, že tituluje každú zo šiestich skladieb diela. Prvá časť „Kryštalický“ s jeho tematickým materiálom načrtáva obraz zmeny konzistencie vody. Druhá „Fleet“, s rýchlym tempom, obrazmi útesov a tokom. Ostré prerušenia znamenajú prerušenie a narušenie toku skladieb s vypočítanou vytrvalosťou.

Igor Iachimciuc – moldavský skladateľ a cimbalista v roku 2001 odišiel do USA, kde absolvoval doktorandské štúdium v odbore kompozícia na Univerzite v Utahu, kde dodnes pôsobí. Získal množstvo prestížnych ocenení napr: Silver chrysanthemum – tu bol vyhlásený ako najslubnejší moldavský skladateľ, cena Wayne Petersona... *Suita concertata* je kompozícia, kde autor pracuje s variačnou technikou pričom využíva rôzne nezvyčajné zvukové efekty a spôsoby hry, ktoré sú možné na tomto nástroji vyprodukovať, čím získava skladba špeciálnu a svojskú „cimbalovú príchut“.

Lenka Novosedlíková - študovala kompozíciu a hru na bicích nástrojoch na Konzervatóriu a VŠMU v Bratislave. Hru na bicích nástrojoch študovala aj na JAMU v Brne. Absolvovala študijný pobyt v Portugalsku (Escola Superior de Música, Artes e Espectáculo u D. Andrikopoulos), zúčastnila sa zahraničných aj domácich workshopov, zameraných na problematiku súčasnej a improvizovanej hudby, ako napr. Medzinárodné kurzy pre skladateľov a perkusionistov Trstenice, Ostrava New Music Days (Česká republika), International Young Composers Academy in Tchaikovsky city (Rusko). Pôsobí a pôsobila ako interpretka v mnohých hudobných telesách – Cluster ensemble, Musica falsa et Ficta, Veni Academy, Spectrum Ensemble, LEaD... Jej kompozície zazneli na rôznych podujatiach a festivaloch na Slovensku i v zahraničí. Venuje sa aj organizačnej činnosti celoslovenského festivalu Asynchrónie - Prehliadka mladých skladateľov (spoluzaložila Ansámbeľ Asynchrónie, v ktorom pôsobí). V súčasnosti spolupracuje s experimentálnym divadlom Non.Garde. *Study of Banality* (2017) je cyklus skladieb pre rôzne obsadenia, zväčša pre otvorené skupiny nástrojov, len so zvukovými inštrukciami. Toto trio obsahuje tutti miesta istého materiálu, ktoré sa z čo najpomalšieho tempa dostávajú postupne do čo najrýchlejšie hrateľnej podoby. Ide o prácu s jednoduchým materiálom, rovnakým počas celej skladby, ktorá vyústi do konštantného „meditačného“ toku hudby na umiernenie celého predošlého hudobného pohybu.

António Pinho Vargas - portugalský hudobník a skladateľ, ktorý absolvoval konzervatórium a Literárnu fakultu v Porto a následne štúdium kompozície v Rotterdame. Je autorom troch oper, množstva scénickej hudby, komorných skladieb ale aj jazzovej hudby. Nemecký básnik Friedrich Hölderlin napísal cirkevné piesne (ktoré sú nenápadne vyzdvihnuté v nadpise) a preložil staroveké antické grécke tragédie. Tieto preklady boli v tom čase kritizované, no dnes je to naopak a jeho práca je oceňovaná ako hlboká a originálna prekladateľská práca. Skladateľa zaujala perspektíva používať komplexné vzťahy vrátane materiálov, výrazových prvkov, figurácií z tém romantických či moderných diel. V tomto diele pracuje s materiálmi z rokov 1920-1930 prezentujúcimi v troch „mottách“, ktoré predstavujú tri časti, ktoré približujú, čo a aké prvky by neskôr podľa autora použili.

Matej Sloboda študoval dirigovanie a kompozíciu na VŠMU v Bratislave a následne kompozíciu na magisterskom stupni na Kunstuni Graz. V roku 2012 založil Ensemble Spectrum. Skladba *Omicron IIIb - Archea* (2017) končí nečakane, nie je dopovedaná. Mutačný proces je zastavený, akoby umiera do stratena. Genetický materiál sa však nestratil v hĺbkinách vesmíru, je stále prítomný a tak stačí len nepatrná dávka energie a tento organizmus začína opäť pulzovať. Jeho molekuly zatiaľ len chaoticky prúdia z jedného priestoru do druhého, hľadajú si TO svoje miesto. Nedá sa však s istotou povedať, že ide o nový archeón v plnej sile a jasnom tvare. Je to skôr iba nejaká kostra vytvárajúca si novú identitu.

Juraj Vajó - po gymnaziálnych štúdiách v Košiciach a súkromnom štúdiu kompozície (N. Bodnár) študoval kompozíciu na VŠMU v Bratislave v triede Ivana Paríka. Doktorandské štúdium absolvoval na VŠMU (I. Parík, V. Bokes). V súčasnosti pedagogicky pôsobí na Konzervatóriu v Košiciach, Gréckokatolíckej teologickej fakulte v Prešove a ako externý redaktor v košickom rozhlase. *Kánon pre marimbu, cimbál a klavír* (2017) patrí k Irmologionu, ktorý vydali Ivan Bokšaj a kantor užhorodskej katedrály Jozef Malinič v roku 1906 v Rakúsko-uhorskej monarchii v Užhorode. „*Nápev kánonu som si dovolil obohatiť sprievodom hlasov. Kánon pre marimbu, cimbál a klavír je platformou konceptuálnej spolupráce členov súborov Urban Hudák a Trio Marcipio. Tri rozfragmentované grafiky Borisa Vaitoviča sa stávajú v procese opätovného skladania interpretmi elementami kreovania makroformy. Vytvárajú súbor identických 12-tich kariet, inšpirovaných tarotom a pikturnou symbolikou hebrejského písma. Interpreti hodom kockou určujú štrukturálne vzťahy medzi hudobným, výtvarným a symbolickým stavebným materiálom. Autentický hlas biskupa Gojdiča pochádza z nahrávky z roku 1937.*“

Trio Marcipio, ktoré pôsobí na hudobnej scéne asi rok, si svoj názov zvolilo podľa nástrojového obsadenia: *marimba – cimbál – klavír*: **Lenka Novosedlíková** (1989) - marimba, vibrafón (*pozri vyššie*) **Juraj Helcmanovský, ml.** (1979) - hru na cimbale študoval na Konzervatóriu v Košiciach v rokoch 1994-1999 v triede Ľ. Tričákovej a J. Helcmanovského st.. V roku 2004 ukončil štúdium na Akadémii umení v Banskej Bystrici pod vedením Viktórie Herencsár. Zúčastnil sa viacerých cimbalových medzinárodných súťaží. Už počas štúdií pravidelne koncertoval s Cimbalovým triom a hudobným zoskupením Silvayovci. Hral v mnohých krajinách Európy a aj na nezvyčajných pódiiach, napríklad

na olympiáde v Londýne, v Európskom parlamente. Ako sólista spolupracoval s Kodály Philharmonic Debrecen a Miskolc Opera. Venuje sa aj zdokonaľovaniu nástroja - v roku 2010 vynašiel dodatočné predné rezonančné otvory, ktoré už úspešne využíva český výrobca cimbalov. Od roku 2003-2010 a 2015 až do súčasnosti je pedagógom hry na cimbale na Konzervatóriu Košice. **Júlia Novosedlíková** (1995) - klavír - mladšia sestra Lenky Novosedlíkovej v minulom školskom roku absolvovala hru na klavíri na Konzervatóriu v Bratislave v triede Petra Čermána. V priebehu štúdií získala viaceré významné ocenenia na domácich i medzinárodných súťažiach napr. na medzinárodnej súťaži F. Chopina v Ríme sa v A kategórii umiestnila na 3. mieste, na Súťaži študentov konzervatórií SR získala 1. miesto. V súčasnosti je poslucháčkou Vysokej školy múzických umení v Bratislave.

– Júlia Bukovinská

27. 11. 2017 | Dom umenia

17.00 - Komorný koncert: SKUPINA URBAN HUDÁK

Urban Hudák je meno na bytovom zvončeku na Bocatievej ulici v Košiciach, postbeatová skupina, metapersóna a hľadanie spôsobov komunikácie. Vždy aspoň dvaja...

Attila Tverďák, *elektrická gitara, sitar, spev* | Juraj Vajó, *klavír, spinet, čelesta, spev*
Boris Vaitovič, *basová gitara, theremin, elektromike* | Peter Duchnický, *flauta*
Juraj Helcmanovský ml., *cimbal* | Lenka Novosedlíková, *bicie* | Lucia Bujňáková, *spev*

Peter Duchnický (1986)

... whisper to my heart again... for piano solo
INNO pre flautu, el.gitaru, cimbal a klavír (**premiéra**)

Lenka Novosedlíková (1989)

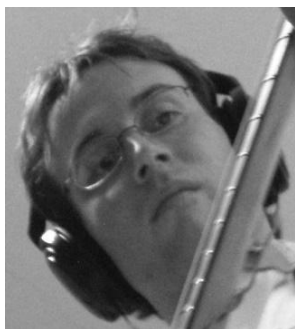
Study of Banality III for chamber ensemble

Pavol Bizoň (1986)

Akordy a kordy pre elektrickú gitaru sólo

Juraj Vajó (1970)

Gojdič, fragment 3 pre komorný súbor (**premiéra**)

Pavol Bizoň - je absolventom kompozície na VŠMU v Bratislave v triede Vladimíra Bokesa (predtým niekoľko rokov súkromne študoval u Juraja Hatríka). S jeho tvorbou sa poslucháči mali možnosť stretnúť na domácich festivaloch (Nová hudba, Melos Ethos...) a niektoré jeho skladby odzneli aj v zahraničí (Rakúsko, Nemecko, Česko). „Akordy a kordy, ako niečo začína, tak aj končí. A ako rodí strom, a ak nie, tak možno skončí... tak akordy ako dymiace kordy prebodávajú ticho. Dorka už roky nebola doma, jej kroky sú neisté, odkedy dýka porezala jej prst a akoby, tie akordy, ako, ak o, a k, do alebo od, alebo, or... To je už ale po anglicky, a to je o niečom inom. (Inak, mimochodom, 9 akordov, nič viac... Skutočne.)“ – autor

Skladba **Petra Duchnického** *...whisper to my heart again... (znovu mi šepkaj do srdca)*, ktorá je dedikovaná priateľovi a skladateľovi Matejovi Demkovi, je určená pre spievajúceho a recitujúceho klaviristu, s melódiami, textami a šepotom. Skladba vznikla vo februári 2017. Významy slova „šepot“ v rôznych staro zmluvných knihách Biblie prináša konotácie medzi hudbou a textom. „Skladbu *INNO* (Hymna) som napísal veľmi zvláštnemu a špecifickému ansámbli *Urban Hudák*. *Nástrojové obsadenie, akým je flauta, elektrická gitara, cimbal a klavír, poskytuje množstvo zvukových možností. Samotný názov INNO, čo v taliančine znamená hymna, bol pre mňa veľmi pútavým pojmom. Skladba hraničí s tonalitou, avšak celá je polymodálna. Mám 3 modalities - in C, in E, a in G. Samotná symbolika týchto začiatkových tónov už predstavuje durový kvintakord, tonálne záblesky sú invokáciou akejsi hymny. V 1. časti Inno sa materiál voľne rozvíja, motivicky (stúpajúca m. 2). Princíp unisona ako základného zvukového materiálu oproti skresleniam a vybočeniam stále zostáva scelujúcim prvkom. Hymnu pritom predstavuje práve unisono, ktoré sa vyskytuje na tónoch c, e, g. 2. časť *Improvvisatio* je veľmi voľnou prácou na okraji tonality, a modalities. Akoby zo zvukovej hmoty vznikajúce durové súzvyky znejú možno až ľudovo (podhalansky, z alikvótného radu), sa vynárajú a miznú v spleti farieb nástrojov. Materiál je tak voľne štruktúrovaný, že pripomína improvizáciu. Skladbu som venoval ansámbli *Urban Hudák*“.*

– autor

Study of Banality III pre komorný súbor - skladba **Lenky Novosedlíkovej** z otvoreného cyklu skladieb (*Study of Banality*) je určená pre komorné zoskupenia rôzneho obsadenia, často krát aj otvoreného

zvukového inštrumentára. Sú to skladby, na ktorých si autorka skúša najbanálnejšie zvukové procesy v čase tak, aby mal poslucháč všeobecný neuspokojivý proporčný vnem. Využíva prvky najjednoduchších zvukových stôp a tvorí s nimi celý proces tak otvorených, ako aj vykomponovaných pasáží.

– Júlia Bukovinská

Juraj Vajó: *GOJDIČ* – fragment 3 pre komorný súbor - fraška, oratórium, alebo fantasy v 7 hudobných obrazoch. Príbeh so sprievodom hráčov. „*Odkedy mám malého syna, viac sa zaujímam o tradíciu. K identite Uniatov, ku ktorým patrim, prináleží úcta ku svätcom. Pôsobenie rusínskeho biskupa Pavla Petra si ma našlo bezprostredne po synovom narodení. Úcta podľa mňa znamená aj poctivosť v hľadaní pravdy vo vzťahu k objektu úcty, konkrétne v mojej tvorivej práci v zmysle správneho označenia „locus operandi“ a tiež poctivosť v zmysle stanovenia mentálnych okruhov tvorivého času. Iný druh úcty by bol možno idolatriou. Pohybujem sa v čiastočne nezávislých hudobno-divadelných fragmentoch. Prvý, uvedený dvakrát na jar v roku 2015 - raz na košickom konzervatóriu a raz vo Východoslovenskej galérii, je pokusom o opernú skicu, v zmysle bergovskej poetiky hudobného divadla podriadeného hudobnej forme. Druhý, uvedený na jar v roku 2017 v prešovskej kaviarni VIOLA, je pokusom o surreálnu fresku v zmysle zappovskej poetiky koncertu s absurdným príbehom. Tretí fragment je spojením týchto dvoch poetík do štandardnejšieho útvaru. Dve viac hovoriace postavy z predchádzajúceho obrazu vyjavujú popri rozprávaní príbehu svoju paralelnú identitu „mimozemských“ entít v zmysle určitých prozaických mémov prvej polovice 20. storočia. Postavy dokumentaristky a asistentky na niektoré z týchto mémov aj explicitnejšie odkazujú. Vágnosťou svojich charakterov sa líšia od spievajúcich postáv: Mojšeho, vladyku, a Ernő-Árpiho.*

– autor

Vstupné: Komorné koncerty: vstup voľný
Symfonický koncert 15. 11.: vstupné: 10/9/8 € | zľavnené: 7/6/5 €
Lístky sú v predaji v pokladnici DU, Moyzesova 66, Košice, 055 2453 123, vstupenky@sfk.sk, navstevnik.sk

Podujatie sa koná v priestoroch investičných projektov, ktoré boli implementované v rámci opatrenia 7.1 priority osi "Európske hlavné mesto kultúry Košice 2013" Regionálneho operačného programu a sú spolufinancované Európskou úniou vo výške 85 % z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a vo výške 10 % zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Viac informácií nájdete na www.ropka.sk, www.mpsr.sk a tiež na www.culture.gov.sk, ERDF: Investícia do vašej budúcnosti.